

Страни в главното производство

Жалбоподател: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Ответник: Oskar Shomodi

Преюдициални въпроси

- Следва ли член 5 от Регламент (ЕО) № 1931/2006 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година (наричан по-нататък „Регламент №1931/2006“), който разрешава непрекъснат престой с максимална продължителност три месеца, предвид по-специално член 2, буква а) и член 3, точка 3 от същия регламент, да се тълкува в смисъл, че въз основа на двустранни споразумения между държавите членки и съседните им трети страни съгласно член 13 от посочения регламент, са допустими многократни влизания и излизания и непрекъснат престой за максимален период от три месеца, така че жител на граничен район, който разполага с разрешително за местен граничен трафик, може да прекъсне непрекъснатия престой преди изтичане на тримесечния срок, а впоследствие, след като отново премине границата, да придобие още веднъж право на непрекъснат тримесечен престой?
- В случай на утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли непрекъснатият престой по смисъла на член 5 от Регламент №1931/2006 да се счита за прекъснат когато влизането и излизането са осъществени в един и същи ден или пък през два последователни дни?
- В случай на утвърдителен отговор на първия въпрос и отрицателен отговор на втория въпрос, какъв интервал или какъв друг критерий за преценка е необходимо да се вземе предвид, за да може да се установи наличието на прекъсване на непрекъснатия престой за целите на член 5 от Регламент №1931/2006?
- В случай на отрицателен отговор на първия въпрос, следва ли разпоредбата, която допуска непрекъснат престой с максимална продължителност от три месеца съгласно член 5 от Регламент № 1931/2006 да се тълкува в смисъл, че периодите на престой по време на влизанията и излизанията трябва да се сумират и че с оглед на член 20, параграф 1 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген от 14 юни 1985 година (ОВ L 239, 2000 г., стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 183) или на всяка друга норма, уреждаща шенгенското пространство, щом общият брой дни, изчислени по този начин, достигне 93, т.е. три месеца, следва да се приеме, че разрешителното за местен граничен трафик вече не предоставя правото на допълнителен престой в рамките на шест месеца считано от датата на първото влизане?
- В случай на положителен отговор на четвъртия въпрос, следва ли за целите на това изчисляване да се вземе предвид и влизането и излизането в рамките на един ден

или няколко влизания и излизания в рамките на един и същи ден, и какъв метод на изчисляване следва да се възприеме за тази цел?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция (ОВ L 405, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд София-град (България) на 26 май 2011 година — „Кремиковци“ АД/Министър на икономиката, енергетиката и туризма и заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма

(Дело C-262/11)

(2011/C 232/30)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Административен съд София-град

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Кремиковци“ АД

Ответници: Министър на икономиката, енергетиката и туризма и заместник-министър на икономиката, енергетиката и туризма

Преюдициални въпроси

- Приложими ли са разпоредбите на ЕСА, и по-специално на решенията на Съвета за асоцииране ЕС—България по отношение на държавните помощи, отпуснати преди присъединяването на Република България към ЕС в съответствие с разпоредбите на ЕСА, и по-специално с чл. 9, ал.4 от Протокол 2, когато преценката за несъвместимост на така отпуснатата държавна помощ е след датата на присъединяване на Република България към ЕС. В случай че отговорът на този въпрос е положителен, е необходимо да се даде тълкуване на следното:
  - Следва ли* чл. 3, ал. 2 от Допълнителния протокол към ЕСА между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република България, от друга страна, относно удължаване на срока, предвиден в чл. 9, ал. 4 от Протокол 2 към ЕСА да се тълкува в смисъл, че единствено Европейската комисия може да реши дали програмата за реструктуриране и планове по чл. 2 от същия Допълнителен протокол са изцяло изпълнени и дали отговарят на изискванията по чл. 9 (4) от Протокол 2 към ЕСА? При отрицателен отговор на този въпрос се поражда необходимостта от следното тълкуване:
  - Следва ли* чл. 3, ал. 3 от Допълнителния протокол към ЕСА между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Република България, от друга

страна, относно удължаване на срока, предвиден в чл. 9, ал. 4 от Протокол 2 към ЕСА да се тълкува в смисъл, че компетентният национален орган на Република България има право да вземе решение за възстановяването на държавната помощ, която не отговаря на изискванията по чл. 9 (4) от Протокол 2 към ЕСА? Ако Съдът на ЕС отговори отрицателно на посочения въпрос, е необходимо да се помоли да разтълкува въпроса:

2. Следва ли разпоредбата на §1 от частта относно правилата за конкуренция на Приложение V към Акта относно условията за присъединяване на Р България и Румъния към ЕС да се тълкува в смисъл, че процесната държавна помощ представлява „нова помощ“ по смисъла на §2 от това приложение? Ако отговорът е положителен, прилагат ли се в такъв случай разпоредбите на чл. 107 и чл. 108 от ДФЕС (чл. 87 и чл. 88 от ДЕО) относно държавните помощи, както и разпоредбите на Регламент 659/1999 ⁽¹⁾ по отношение на такива „нови помощи“.
- а) При отрицателен отговор е необходимо да се даде отговор на въпроса следва ли разпоредбите на §1 от Приложение V към Акта за присъединяване да се тълкуват в смисъл, че компетентните национални органи не могат да пристъпят към възстановяване на държавната помощ като тази в главното производство, преди Комисията да е приела решение, обявяващо въпросната държавна помощ за несъвместима с общия пазар?
- б) В случай че отговорът на предишния въпрос е положителен, следва ли представеното пред Върховния административен съд Решение на Комисията от 15.12.2009 г. да се счита за отрицателно решение относно случай на неправомерна помощ по смисъла на чл. 14 от Регламент 659/1999?

⁽¹⁾ ОВ L 83, стр. 1; Специално българско издание: глава 08, том 01, стр. 41

Иск, предявен на 31 май 2011 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело C-269/11)

(2011/C 232/31)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и M. Šimerdová)

Ответник: Чешка република

Искания на ищеца

— Да се установи, че след като в съответствие с член 89 от Закон № 235/2004 г. за данъка върху добавената стойност Чешката република е дала възможност туристическите агенции да прилагат специалния режим за туристически агенти при предоставянето на туристически услуги на различни от пътуващите лица, тя не е изпълнила задълженията си по членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност,

— да се осъди Чешката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В Чешката република специалният режим за ДДС за туристическите агенти, въведен с членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, се прилага не само за доставките, направени от туристически агенти на пътуващи лица, но и за доставките, направени на различни от тези лица. Съгласно член 89 от Закон № 235/2004 г. за данъка върху добавената стойност в Чешката република специалният режим се прилага и когато туристическа услуга се предоставя на юридическо лице, което я препродава на други туристически агенти. По мнение на Комисията това противоречи на разпоредбите на членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета, която изисква специалният режим за туристически агенти да се използва само в случаи на доставяне на туристическа услуга на пътуващо лице. Комисията намира основание за заеманата от нея позиция във формулировката на членове 306—310 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и в целите, преследвани от тези разпоредби.

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulio tis Epikrateias (Държавен съвет, Гърция) на 31 май 2011 г. — Techniko Epimelitirio Ellados (ТЕЕ) и др./Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon

(Дело C-271/11)

(2011/C 232/32)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias (Държавен съвет)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Techniko Epimelitirio Ellados (ТЕЕ), Syllogos Ellinon Diplomatouchon Aeronafpigon Michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukakis, Georgios Oikonomopoulos, Ilias Iliadis, Ioannis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aeroli-menikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Eftimiou, Eleni Saatsaki

Ответници: Ypourgoi Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis; Metaforon kai Epikoinonion; Oikonomias kai Oikonomikon (Министри на вътрешните работи, публичната администрация и децентрализацията; на транспорта и съобщенията; на икономиката и финансите)

Преюдициални въпроси

1. Дали по смисъла на член 2 от Регламент № 2042/2003 във връзка с разпоредба М.Б.902, буква б), точка 1 от Подчаст И на Раздел Б от приложение I към същия регламент, и в светлината на установеното с разпоредба АМС М.В.102, буква с), точка 1 (алинеи 1.1-1.4, 1.6 и 1.7) от Подчаст А на Раздел В от приложение I към Решение № 2003/19/RM/28.11.2003 на AESA относно приемливите средства за съответствие и ръководствата за Регламент № 2042/2003, националният законодател може, при установяването на допълнителни мерки за изпълнение на